

เรื่องพยากรณ์ดวงชาตาแบบไทย

บรรยายโดย พระครูใบฎีกาประทีป เบนปทีโป

อันการพยากรณ์ดวงชาตาแบบไทยนี้

อาตมาได้แยกออกมาพอเป็นหัวเรื่องในการ

บรรยาย พอสรุปได้ ๓ ข้อคือ

ข้อที่ ๑ เว้นชาตาในหรือเว้นชาตาดอก

ข้อที่ ๒ ดาวเคราะห์ในราศีจักรเดินไปเป็นแต่สภาวะของจักรวิภาค

ข้อที่ ๓ ส่วนประกอบของภุมต่าง ๆ

สำหรับข้อ ๑ เข้าใจว่าทุก ๆ ท่านคงเข้าใจดี แต่ขอขำเป็นแนวในการบรรยายไว้ว่า เว้นชาตานั้นต้องมีดาวเคราะห์บรรจุไว้ครบทั้ง ๓๐ ดวง หรือทั้ง ๒๘ ดวง ถ้าบรรจุไว้แต่ ๑๗ ดวง ก็เป็นดวงแบบเส้าดาวคือดวงนวางค์และศรียงค์นั่นเอง แต่ถ้าบรรจุทั้ง ๓๐ ดวงก็เป็นแบบไทย ประยุกต์ และเว้นชาตาที่บรรจุดวงดาวไว้ ๑๗ ดวงนั้นก็ได้แบ่งออกเป็นสองพวกคือ ไทราอาทิตย์กับ ไทราจันทร์ซึ่งอยู่ในเรือนเดียวกัน เริ่มตั้งแต่ ๑ องศาถึง ๑๕ องศาเป็นไทราอาทิตย์ในราศีเมษ และ เริ่มตั้งแต่ ๑๖ องศาถึง ๓๐ องศาในราศีเมษเป็นไทราจันทร์ หรือจะถือแบบง่าย ๆ ก็มีเส้นกันราศี เป็นจุดของไทราก็ได้คือ เส้นกันเมษกับเมษเป็นไทราอาทิตย์ พระอาทิตย์มีกำลังและเส้นกันเมษ กับพฤษภเป็นไทราจันทร์ พระจันทร์มีกำลังหรือเส้นกันพฤษภกับเมถุนเป็นไทราอาทิตย์ และ เส้นกันเมถุนกับภทรภเป็น ไทราจันทร์ (ดังตัวอย่างดังนี้) อ่านรายละเอียดในไทราวิทยา

ดังนั้น ไทราอาทิตย์ก็ดี ไทราจันทร์ก็ดีเป็นตัวกำกับ และ ให้กำลังในกฎเหล่านี้ เราจะถือสร้างดังหลักของการคำนวณด้วย จึงจะพยากรณ์ได้

ทั้งจากต้องเข้าใจในการพยากรณ์หลักดังนี้คือ การตั้งดวง เป็นหลักมีอรรคฐานมั่นคงไปข้างหน้า ท่านให้ดูดวงตรียางค์ และ จะดูการเปลี่ยนแปลงหรือหมุนเวียนในระหว่าง ก็ให้ดูดวงนวางค์ หรือจะดูเหตุการณ์ปัจจุบันเฉพาะหน้า ก็ให้ดูดวงภุมมองค์

ออกมาเป็นกำลังอาทิตย์ หรือกำลังจันทร์ได้แก่โหราอาทิตย์ หรือโหราจันทร์ที่ให้คุณและโทษ
ในปัจจุบันนั้นเอง

แต่ถ้าแบบประยุกต์หรือพยากรณ์แบบไทยก็ให้ใช้เรือนกับดาว เขามารวมกันทั้ง ๓๐ ดาว และ
และ ๓๒ เรือน กับใช้พิจารณาทางมิตร ชาติ สมพล และวิดิจักรที่เป็นปกติ อันเป็นการ เสาไว้
พยากรณ์ในทางส่วนดี แต่ถ้าเป็นส่วนเสียแล้ว ก็ใช้ศักรูทงมลลและศักรูธาต ศักรูสมพล ศักรู
รวมไปถึงศักรูทเป็น ทกร มนท เสร็ด คือวิดิสมการอันเป็นตัวเสีย อันนี้เป็นหลักของเรือนชาตา แสดง
ทั้งในและนอก

สำหรับข้อที่ ๕ ดาวเคราะห์ในราศีจักรเดินไปเป็นแต่ละภาค อาตมาภาพขอขยายเป็น
หัวข้อใหญ่สำหรับวันนี้ เพราะเป็นจุดใหญ่ที่ใช้การพยากรณ์แบบไทย คือแบบมิตหรือถูก
การดูดวงชาตาไทยท่านให้หลักพยากรณ์ไว้ว่า

ดูพื้นฐานความแน่นหนาในชาตา ก็ให้ดูดวงนั้นมีดาวเกษตรในชาตาหรือไม่ และเมื่อ
จะดูอาทิตย์และจันทร์ของ ก็ให้ดูว่าดวงนั้นมีดวงประเกษตรหรือไม่ และถ้าจะดูว่าสำเร็จสูงส่ง
แค่ไหน ก็ให้ดูดวงนั้นมีดาวมหาอุจจมีหรือไม่มีดูฐานะต่ำคชยถอยวาสนา ก็ให้ดูว่าดวงนั้นมี
ดาวนิจหรือไม่ ถ้าจะดูว่าทางเป็นสง่าราศีมีเสน่ห์ ก็ให้ดูดวงว่ามีดาวอุจจเวลาศมีหรือไม่มี
ถ้าจะดูความอ่อนไหวผดผนไม่ยึดตาย ก็ให้ดูดวงนั้นมีดาวมหาจักรด้วยหรือไม่ ต่อไปถ้าจะดู
ร่างกายสมบูรณ์เข้มแข็งรวมทั้งกิจกรรมด้วย ก็ให้ดูดวงในพื้นฐานของดวงนั้น มีกลุ่มดวงดาว
เป็นโยคแก่กันหรือไม่ ถ้าจะดูผลงานและความขงขันเป็นบักแผ่นของชีวิตเป็นหลักฐานมั่นคง
ก็ให้ดูกลุ่มของดวงนั้นมีมุดร โทณหรือไม่ ถ้าจะดูวิดิสุพิศทุกดาวรกันแล้ว ก็ให้ดูดาวเป็นองค์
เกณฑ์ ปทุมเกณฑ์ และกมุทเกณฑ์ ถ้าจะดูการมีลาภผลเพิ่มพูนมากมาย ก็ให้ดูกลุ่มของดาว
ในราศี นระ กิยะ อัมพุ บัศวะ ว่ามีดาวเป็นอุดมเกณฑ์หรือไม่ ถ้าจะดูการช่วยเหลือเมื่อแม่
เจ็จงาน ก็ให้ดูดาวคัมตรและเรือนมิตร ถ้าจะดูการได้ทุนรอนอดหนุนจนเจ็จก็ให้ดูดาวคู่สมพล
ถ้าจะดูนิสัยใจคอว่ามีความเที่ยงตรงแค่ไหน ก็ให้ดูดาวคู่ธาต ถ้าจะดูเรื่องชดชงหมองหมางใจ
ก็ให้ดูดาวกลุ่มกันเป็นศักรูกันหรือไม่ อันนี้เป็นหลักเบื้องต้นแรก

แต่จุดสำคัญคือดวงดาวเดินคือดาวคัวไคเดินหน้าอาทิตย์ ก็เป็นเจ้าของเรือนภาคกลางวัน
ในจักรราศีภาคนั้น ๆ เว้นจันทร์ตัวเดียว และราหูที่ไม่อยู่ในภฏนี้ และดาวไคเดินอยู่หลัง

อาทิตย์เป็นเจ้าของเรือนภาคกลางคืนชอนควรจำเป็นหลักใหญ่ และควรจำหลักง่าย ๆ ว่า ๓, ๔, ๖, ๗, ๘, ๙ อันเป็นภาคกลางวัน ซึ่งหมายความว่า พุธอยู่หน้าอาทิตย์ ศุกร์อยู่หน้าพุธ และอาทิตย์ อังคารอยู่หน้าศุกร์และพุธอาทิตย์ พฤหัสบดีอยู่หน้าอังคารและหน้าศุกร์พุธอาทิตย์ เสาร์อยู่หน้าพฤหัสบดีและอยู่หน้าอังคารศุกร์พุธอาทิตย์ ซึ่งจะห่างกันไม่เกิน ๗ ราศี เป็นภาคของ ดาวเรียกเกษตรเดิน ในกฎอันนี้เป็นภาคกลางวัน อันพระอาทิตย์เป็นเหตุการณ์ และให้กำลัง แสงในเมื่อเป็นดวงซาดา เราก็มหายกรณ์ในภาคกลางวัน คือดาวมาแต่ กษัย ศุภย์ พิจิก ชนุ มังกร อย่างเดียว

ตัวอย่างดาวเกษตรภาคเดิน

อาทิตย์อยู่รณ พ้นจากเรือนเกษตรคือสิ่งมาเป็น ๕ เรียกปุศตะ พุธอยู่มังกรหน้าอาทิตย์ มาจากกษัยเรือนเกษตร เป็น ๕ เรียกปุศตะและจันทร์หลังอาทิตย์มาเป็นกรกฎเรือนเกษตรเป็น ๕ เรียกปุศตะได้คืบเดินถึงสามคืบ จัดเป็นเกษตรเดิน และยังไม่เกิน ๗ ราศี ศุกร์อยู่หน้าอาทิตย์ในราศีมังกรมาจากศุภย์ เรือนเกษตรเป็น ๔ เรียกพันธุ อังคารอยู่หน้าศุกร์และหน้าพุธ

อาทิตย์ในราศีกุม ก็มาจากพิจิกเรือนเกษตรเป็น ๕ เรียกพันธุ พฤหัสบดีอยู่หน้าอังคารและหน้า ศุกร์พุธอาทิตย์ในราศีมีน มาจากรณเรือนเกษตรเป็น ๕ เรียกพันธุและเสาร์อยู่หน้าพฤหัสบดีกับอยู่ หน้าศุกร์พุธและอาทิตย์รวมทั้งจันทร์อีกด้วยในราศีเมษ มาจากมังกรเรือนเกษตรเป็น ๔ เรียก พันธุ รวมความว่าศุกร์ ๗ อังคาร ๓ พฤหัสบดี ๓ เสาร์ ๓ ได้เดิน ๕ เรือนจากเรือนเกษตร และอยู่ภายใน ๗ ราศีก็เรียกเกษตรเดินเช่นกัน ทั้งอยู่ไล่กันเช่นนี้จัดเป็นวัดเดินเป็นปกติใน กลุ่มทเดิน ไต่คืบกรและคืบมหลังจาดาคี และมีคืบครบางแต่ไม่ร้าย เพราะตัวคืบคือเสาร์เข้า เรือนนจเสียแล้ว และมีจันทร์เป็นนจรับอยู่ความร้ายก็เบาไป อันนี้ในทางพยากรณ์เราก้จัด เกษตรเดินและเป็นดาวภาคกลางวัน แสดงว่าอาทิตย์คุมชบวนในการเดินของภาคไว้ ในทำนอง เดียวกัน ดาวโคเดินหลังอาทิตย์ ก็จัดเป็นภาคกลางวัน กฎันง่าย ๆ คือ ๗, ๕, ๓, ๖, ๔, ๒, ๑ ซึ่งหมายความว่า พุธอยู่หลังอาทิตย์และหลังจันทร์ ศุกร์อยู่หลังพุธและหลังอาทิตย์ จันทร์

พฤหัสบดีอยู่หลังอังคาร และหลังศุกร์พุธอาทิตย์จันทร์เสาร์อยู่หลังพฤหัสบดีและหลังอังคารศุกร์พุธ และหลังอาทิตย์และจันทร์ โดยการอยู่หลังนี้ตามกฎของเกษตร

และจะถือหลักสุดท้าย เป็นเครื่องรับรองอีกก็ได้ คือ ดาวโตเดินหลังของเสาร์เป็นภาคกลางวัน ดาวโตเดินไปหน้าเสาร์เป็นภาคกลางคืนก็ได้

เมื่อเราเข้าใจในกฎของเรือนเกษตร และวิธีของเกษตร เดินแล้ว ซึ่งคงไม่พ้น ๘ ราศี

ดวงเกษตรกลางวัน

ดวงเกษตรกลางคืน

เราก็ยังไม่เปลี่ยนเป็นภาคประเกษตร หรือภาคกลางคืนและภาคกลางวัน ต่อเมื่อพ้น ๘ ราศีแล้ว หรือเลข ๓๘๐ องศาหรือเรียกว่าเลข ๓๕ ๐๐. ๓๒. ในราศีที่ ๘ จากเรือนเกษตรตัวแล้ว เราจะจับเป็นภาคอื่นไปและจะอยู่ในราศีใดก็ตาม เรือนใดก็ตาม เราก็สามารถและพยากรณ์ได้ โดยจับจากกฎการเดินที่กล่าวแล้วคือ ๓ ๔ ๖ ๗ ๕ ๘ เป็นดาวภาคกลางวัน และ ๘ ๕ ๓ ๖ ๔ ๒ ๑ เป็นดาวภาคกลางคืน แล้วก็จับจากเรือนเกษตรไปหาดาวที่อยู่อาศัยในภพนั้น ๆ หรือเรือนนั้น ๆ

ตัวอย่าง

เมื่อเราตรวจดูในเรือนต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว เราก็จะทราบตามกฎข้างต้นว่า ดาวแต่ละตัวจะมาเรือนเดียวกัน และบางตัวจะมาเป็นทั้งสองเรือน แต่ต้องจับเรือนจับดาวให้ถูก กฎข้อนี้เรียกว่าสมดาวสมเรือน เช่นตัวอย่างที่ใหม่นี้ วิเคราะห์พยากรณ์และรวมพยากรณ์ดวงชาตาแบบไทยคือ

ดาวโตอยู่หน้าและหลังของอาทิตย์และเสาร์ก็ได้ เมื่อจะพยากรณ์ให้จับจากเรือนเกษตรไปหาดาวที่อยู่นั้น และนับเรือนเกษตรนั้นว่าต้นเกษตร กฎุมเกษตร และสี่ทิศเกษตร

เวียนไปจนถึงดาวที่อยู่นั้นเช่น ทิศเกษตร มุตกะเกษตร และอิเกษตร บัคนิเกษตร มรณะเกษตร ศุภะเกษตร กัมมะเกษตร และลาภะเกษตร วินาศนะเกษตรเป็นที่สุดท้ายว่าดาวนั้นตกอยู่ในกฎของ

เกษตรเดิมข้อใด แล้วหามุมไปหาราศีสัณหาเกษตรที่หลังสักครั้งคือ นับคนุสันหาเกษตร และ
 กฎมณะสันหาเกษตร สัหัชระสันหาเกษตรต่อไป จนถึงลาภะสันหาเกษตรและวินาสันสันหาเกษตร
 เป็นที่สุด ในกฎข้อนี้เป็นแบบไทยแท้ เราก็อทราบได้ว่าแต่ละตัวเป็นอะไรกับสันหาเกษตรของ
 กษัตริย์เมษทั้งหมด เมื่อเรากลับมาลงบนแล้ว เราก็อมาประมวลเข้าหาสันหาชาติเราก็อหลัง
 เราก็อจะได้อธิบายว่า กฎของดาวเดินบ่งการของสันหาเกษตรมาบ่งทิศทางในสันหาเรา คนุสันหาชาติ
 กฎมณะสันหาชาติ และสัหัชระสันหาชาติ พันธุสันหาชาติ จนถึงกัมมะสันหาชาติ ลาภะสันหา
 ชาติ และวินาสันสันหาชาติเป็นที่สุด ก็ได้อธิบายเป็นเรื่องเป็นบทความของดวงชาตาแบบไทย
 ซึ่งในจักรวาลเราจะไม่ว่างเรื่องเกี่ยวกับทิศทางเลย สำหรับทิศทางเราอ่านตามลัคนาเรือนลัคนา
 ทิศหลัง โดยแยกเอาเรื่องเหล่านี้มาแยกเป็นทิศทางที่หลัง ขอให้เข้าใจตามนี้ จักได้ไม่สับสน
 ประปนกัน ทั้งจะไม่หลงลืมเรือนหลังดาวด้วย ดังตัวอย่างจากพยากรณ์เป็นตัวอย่างในดวงนคือ

อาทิตย์เดินเป็นศุกร์และมีตำแหน่งเป็นมหาอุจจ์ ให้แปลความหมายของศุกร์และมหาอุจจ์
 ออกมาเป็นเรื่องราวของเรือนและดาวแล่งเกาะเรือน เกษตรสันหาที่แปลมหาอุจจ์เป็นศุกร์และ
 เกาะกุมสันหาออกมา ก็เป็นเนื้อเรื่องแท้ ๆ ใสดี แล้วมาเข้าสันหาชาติว่าเป็นบัติน ก็แปล
 สอนันว่า เป็นชาติได้คู่มีตระกูลสูงศักดิ์สวยงาม ทั้งยังอ่อนกว่าด้วย เพราะมาจากเรือนปุตระ
 ของสันหา เกษตร และเจ้าเรือนสันหาเกษตร ไปเป็นปุตระแก่สันหาชาติด้วยจึงตอบว่า คู่ครอง
 มีตระกูล เนื่องจากอสังการ ได้ตำแหน่งขุนนางและเป็นศุกร์สันหาด้วย ส่วนตัวอื่น ๆ ก็ให้อ่าน
 ตามกฎตัวอย่างนี้ แล้วจะไม่ผิดพลาดของครูและไม่หลงดาวหลงเรือนด้วย

พุดอยู่หลังอาทิตย์เดินเป็นกัมมะและเรือนิจ ก็แปลกัมมะและนิจออก ศุกร์อยู่หน้าอาทิตย์
 และพุดเป็นมรณะและเป็นเกษตร ก็แปลมรณะและเกษตรออก จนหมดดาวและเรือนทุกตัว
 แล้วประมวลไปเข้าเมษเป็นสันหา ก็ได้ความว่า ศุกร์อุจจ์กุมสันหาเมษ และกัมมะนิจเป็นวินาสัน
 สันหาเมษ และมรณะเกษตรเป็นกฎมณะประสันหาเมษ เป็นเรื่องราวแล้ว เมื่อเป็นเรื่องราวก็
 มาเข้ากับสันหาเราก็อได้ความว่า ศุกร์อุจจ์กุมสันหาเมษเป็นบัตินของเรา ก็บ่งว่าได้คู่สูงกว่าตัว
 และสวยงาม หรือคู่ครองเป็นคนสูงศักดิ์รูปร่างดี และกัมมะนิจวินาสันสันหาเมษ เป็นอวิสันหา
 เรา ศัตรูที่เสียและงานที่เสียของศัตรูไม่มีแก่เราเลย เพราะวินาสันโลกเป็นอริเรากับมรณะ
 เกษตรเป็นกฎมณะสันหาเมษ และเป็นมรณะสันหาเรา เราได้ของจากใต้ดินและได้ทรัพย์เป็นดิน การ

แสงบุญได้โตไครใหญ่ เพราะมรณะเป็นมรณะแล้ว และมรณะนี้เป็นกฎมณะ เมื่อปู่ตายาย
 ตายแล้วเจ้าชาดาได้มรดกเป็นที่ดิน เนื่องจากพี่และจันทรเป็นโยกทั้งเป็นมุลเกษตรและนิจด้วย
 แต่เงินเสียแล้วเกษตรดี วิถีจักรเป็นองค์เกณฑ์ในภพที่ ๓๐ ทายก็ญาติผู้ใหญ่ที่มีอายุมากด้วย
 ขอนชอยกเป็นอุทาหรณ์ ส่วนตัวอื่น ๆ นั้นก็อ่านเช่นเดียวกันเช่นองค์การหน้าพี่และอาทิตย์พี่
 มาจากที่จักเป็นมรณะไม่มีตำแหน่ง กลับเป็นสหัสชะลัคนาเมฆ แต่เป็นคู่กะแก่ลัคนาดวง ก็รวม
 ความว่ามรณะและสหัสชะเมฆเป็นคู่กะลัคนาก็อ่านว่า การเงินของเจ้าชาดาจะตมือนองเมียหรือ
 คู่ครองเดินทางและตายจากไปแล้วจริงดี

จันทรอยู่หน้าองค์การ และฤกษ์สี่ปีเป็นพันลัคนาเมฆและกฎมณะของเจ้าเรือนเมฆด้วย
 แต่เป็นกัมมะลัคนาของดวงชาลาที่ ก้อ่านว่ากฎมณะพันลัคนาเมฆกัมมะลัคนา หลักฐานของญาติ
 เป็นกรงานของเจ้าชาดา เจ้าชาดาทำงานทำ เพราะญาติให้ดูแลเรื่องหลักฐานและเก็บค่าเช่า
 บ้านทางมารดาในชาดาชายและทางบิดาในชาดาหญิง เสาร์เป็นมรณะและเป็นประ(ในมุลเกษตร)
 และเป็นปัตนิของมุลเกษตรด้วย ปุศระของลัคนาเมฆกลับเป็นลาภะลัคนาชาดา ก้อ่านว่ามรณะ
 เกษตรและปัตนิมุลเกษตรเป็นปุศระลัคนาเมฆกลับเป็นลาภะลัคนา ได้ลาภผลที่แบ่งจากหุ้นส่วน
 ของพี่บ้าน้ำอาและลุงตายายเป็นต้น

ราหูเป็นมหาจักรและกฎมณะ วิถีจักรแต่เป็นวินาณะของเรือนและเป็นกัมมะลัคนาเมฆ
 และเป็นพันลัคนาชาดา ก้อ่านว่าลูกของญาติมามีส่วนได้เสียในบ้านเรือนและหลักฐานของเรา
 เราได้บ้านเรือนหลักฐานต่อเมื่อเรามีลูกญาติเป็นมุลเลี้ยง มิได้อยู่กับเราฤกษ์สี่ปีเป็นวินาณะ
 และเรือนเป็นลาภะลัคนาเมฆ แต่เป็นปุศระลัคนาชาดา มีลูกหญิงคนแรกเสียและลูกชายคนที่
 สองก็เสีย นอกนั้นเหลืออยู่ เจ้าชาดานิยมการค้าต่อสู่และกีฬา เนื่องจากฤกษ์สี่ปีกับองค์การ
 มาจากมันและเมฆ ทั้งเป็นองค์เกณฑ์ของเจ้าเรือนลัคนากลับเป็นเจ้าลัคนาเมฆตัวหนึ่งด้วย ขอน
 ขอให้ชานเรือนเกษตรไปหาตวงก่อน แล้วก็ชวนดาวไปสัมพันธ์กับลัคนาของเกษตรอีกที แล้วจึง
 กลับมาสัมพันธ์กับดวงชาดา คือลัคนาชาดา อันเป็นวิธีอ่านดวงไทยแบบผสมนั้นเอง ก็จักได้
 ความชัดเจน แต่ให้ชัดเจนต้องวิธีที่ ๓ อีกกฎหนึ่งคือ โยคเกณฑ์ อุดมเกณฑ์ และมีตร ชาตุ
 สมพล วิถีจักรเดินได้อัตรานันแต่ ๒ ตัวหรือ ๓ คู่ขึ้นไป ทั้งไม่เป็นมรณะของคำและไม่ต่างโหรา
 กัน ทั้งยังไม่เสียหรือเข้ากฎของวิธิมการทั้ง ๕ คือ อวมาณ โอน มนต์ พักร์ เสรีต แล้วดาว

ดวงนั้น ๆ หรือดวงนั้น ย่อมให้คุณเป็นอย่างดี ถึงแม้ดวงนั้นจะเป็นนิจ ประเด็นนี้ ก็ให้คุณได้ แต่ถ้ามืดจากกฎเหล่านี้แล้ว ถึงจะเป็นลู่จ้งเป็นเกษตร ในเมื่อเสียเช่นเป็นมรณะองค์และ เป็นวิสัยการทงอยู่กับตัวศรัทธาแล้วให้โทษตลอดกาล

การดูดวงจรก็ใช้กฎอันนี้ด้วย แต่ให้ไล่ทางดวง นระ ฤๅ อัมฤ บัสดู และวัยของดาว ด้วย ทั้งยังต้องตัดกาลโยคเข้าประกอบเรื่องว่าอายุนี้ ถูกกาลโยคของปีเกิดตัวใด แล้วตัดเข้ากฎ สุริยปฏิฐาน คือกำลังอาทิตย์ให้คุณและโทษดวงกำลังสุริยปฏิฐาน โดยดูอาทิตย์อยู่ราศีใด เป็นหลักบอกความกฎเท่าอายุและพยากรณ์ออกมาจะชัดด้วย และดูกฎของจันทร์ปฏิฐานอีก ใน ทำนองบอกเช่นเดียวกับอาทิตย์นั้น ด้วยดวงสุริยปฏิฐานและจันทร์ปฏิฐานดังนี้

สุริยปฏิฐาน

จันทร์ปฏิฐาน

สรุปแล้วก็คือ การพยากรณ์แบบไทย ใช้กฎเกณฑ์พอสรุปได้ดังนี้

- ๑. เข้าใจในเรือนธาตุ
- ๒. จับหลักของดาวเคราะห์เดินในภาคของตัวไว้
- ๓. กฎเกณฑ์ของราศี

นระ ฤๅ อัมฤ บัสดู และดาวเดินมิตร ชาติ สมพล ทั้งกฎจักร มนต์ เสริศ ไหร่าอาทิตย์ จันทร์ และตัดเข้ากำลังอาทิตย์หรือจันทร์ได้ผล ทำลายผล คือดวงสุริยปฏิฐานและจันทร์ปฏิฐานกับอาทิตย์กฎ ๑, ๔, ๗, ๑๐ ตัดอีกด้วย ก็เป็นวิธีของการพยากรณ์ดวงชาตาแบบไทย ดังที่อาตมาบรรยายมานี้ พอเป็นหลักย่อย ๆ และแนวทางแห่งการพิจารณาที่ขอยุติลงด้วยประการฉะนี้

